

הרי לפנינו שלשה שיטות תנאים:

רבי אליעזר מטמא את הבשר שפירש מהאבר, ואינו מטמא את העצמות שפירשו מהאבר.

רבי נחוניא מטמא את העצמות ואינו מטמא את הבשר.

ואילו רבי יהושע מטהר את שניהם⁽²³²⁾.

ומעתה, תנא קמא סבר כרבי יהושע שמטהר בין את הבשר ובין את העצם שפירשו מהחי, ובזה חלוק אבר מן החי מאשר אבר מן המת, דאבר מן החי שפירש ממנו בשר או עצם הרי הם טהורים, ואילו אבר מן המת שפירשו ממנו בשר או עצם הרי הם טמאים. [וכן לרבי אליעזר דינם חלוק לגבי העצם,

ולרבי נחוניא דינם חלוק לגבי הבשר, אלא שלגבי אבר מן המת ביארנו לעיל שתנא קמא סובר כרבי יהושע].

השתא דאתית להבי למחלוקת התנאים לגבי כזית בשר ועצם כשעורה שפירשו מאבר מן החי, הרי שאפשר לומר שמחלוקת תנא קמא ורבי שמעון אינה באבר מן המת כדאמרן לעיל, אלא בין תנא קמא לרבי שמעון נמי כזית בשר ועצם כשעורה שפירשו מאבר מן החי איכא בינייהו, אם רק אחד מהם טהור או אפילו שניהם⁽²³³⁾.

שתנא קמא שאמר דהאבר המדולדל מטמא משום אבר מן החי ולא משום אבר מן המת סובר שההבדל ביניהם הוא רק בדבר אחד: או בכזית בשר הפורש ממנו וכדעת רבי

232. בפשטות הם נחלקו רק בבשר או עצם שפירשו מאבר מן החי, שלאחר שחלה טומאה עליהם מדין אבר מן החי שוב לא תפקע הטומאה מהבשר או העצם. אך בשר ועצם שפירשו מהאדם עצמו לכולי עלמא אינם מטמאים. אך רש"י במשנתנו כתב, דהא דתנן מת האדם הבשר טהור אזלא כרבי יהושע המטהר בשר שפירש מן החי, והכא איירי שפירש הבשר עצמו מהחי, ומכל מקום כתב רש"י שרק לפי רבי יהושע הבשר טהור. וכן כתב הר"ש במסכת כלים [פ"א מ"ה]. אך הרש"ש הקשה שלא משמע כן במסכת עדיות?

המהרש"א הקשה, דלמסקנת הסוגיא כתב רש"י שתנא קמא סובר או כרבי אליעזר או כרבי נחוניא, ואם נאמר שהם נחלקו גם בבשר ועצם שפירשו מהאדם עצמו, איך יתכן שהוא סובר כרבי אליעזר, הרי במשנה כתוב להדיא שהבשר טהור?

233. גם כאן יש להקשות מדוע הגמרא לא

תירצה כן במשנה הקודמת, שרבי שמעון מטהר היינו שבשר או עצם שפירשו מאבר מן החי טהורים, ולכאורה מוכח מכאן שלגבי נבלה מודים רבי אליעזר ורבי נחוניא שהם טהורים. אך כתב האור שמח שם, שכאן זה לא קשה, שהרי אם נפרש כך את דברי רבי שמעון, הרי נצטרך לומר שתנא קמא מטמא בשר או עצם שפירשו מהאבר, והרי לטמאות עצם לא יתכן, דליכא טומאת עצם בנבלה, ואם הוא מטמא בשר שפירש מהאבר, מאי איכא בין אבר שפירש מהחי לבשר שפירש מהמת, הרי בתרווייהו הבשר שפירש טמא, אלא מוכח שהבשר שפירש מאבר מן החי טהור, ולכן אי אפשר לתרץ כן את דברי רבי שמעון.

אך הרש"ש במסכת עדיות [פ"ו מ"ג] הוכיח שלגבי אבר מן החי לכולי עלמא הבשר שפירש טהור, דהא קאמר שתנא קמא יכול לסבור כרבי אליעזר, ומכל מקום הוא אומר במשנה הקודמת שהבשר שפירש מהאבר טהור.